

Ροζ – Ένα καλειδοσκόπιο

Πάντα ονειρευόμουν ένα ροζ κοριτσίστικο δωμάτιο: ένα κρεβάτι με ουρανό, λευκή δαντέλα, ένα γλυκό σαν ζάχαρη ροζ όνειρο στο οποίο ήθελα να βυθιστώ. Αντ' αυτού: το δωμάτιό μου ήταν ένα λειτουργικό δωμάτιο της μεταπολεμικής εποχής, πολύ μικρό, που σήμαινε: ένα πτυσσόμενο κρεβάτι, ένα πτυσσόμενο τραπέζι, ένα πτυσσόμενο γραφείο.
Χρώματα: Καφέ και Westermann — το κλασικό κόκκινο των σχολικών βιβλίων, ένα απαλό καφεκόκκινο που μισώ ακόμα και σήμερα.

Ροζ, πρώτη προσπάθεια

Η μητέρα μου μου αγοράζει ένα ροζ φόρεμα μετά από επιμονή μου, φτιαγμένο από συνθετικό ύφασμα,
Είναι σκληρό και τσιμπάει λίγο, αλλά αυτό δεν το κάνει λιγότερο όμορφο.
Το παίρνω περήφανα μαζί μου όταν πηγαίνω να επισκεφτώ τον πατέρα μου. Θέλω να γίνω η μικρή του πριγκίπισσα!
«Τι απαίσιο πράγμα σου αγόρασε η μητέρα σου;» με ρωτά ο πατέρας μου όταν με βλέπει.
Ντροπιασμένη, κρύβω το φόρεμα στο βάθος της βαλίτσας μου και δεν το ξαναφοράω ποτέ.
Κάτι δεν μου πάει καλά με αυτό — δεν ξέρω τι.
Είμαι 8 χρονών.

Ροζ, 2η προσπάθεια

Είμαι ερωτευμένη και ο Κόνραντ με έχει καλέσει στον χορό αποφοίτησής του.
Αγοράζω για τον εαυτό μου ένα απαλό ροζ φόρεμα-όνειρο — ροζ, κεντημένο με λευκά λουλούδια — και εβδομάδες πριν κρέμεται ήδη στη σκούρα κόκκινη ντουλάπα μου. Το βράδυ στο κρεβάτι, το πρωί στο κρεβάτι, ονειρεύομαι τον εαυτό μου με αυτό το φόρεμα, στον χορό αποφοίτησης· είναι μια συναρπαστική, ψιθυριστή υπόσχεση που κρέμεται εκεί στη ντουλάπα μου.
Μια εβδομάδα πριν από το χορό, παίρνω ένα γράμμα από τον Κόνραντ.
Πολύ ευαίσθητο — ένα γράμμα με μαύρο περίγραμμα. Το ανοίγω με αγωνία — είναι μια ανάκληση της πρόσκλησης για τον χορό — έχει γνωρίσει μια άλλη κοπέλα.
Και πάλι: το όνειρο του ροζ έχει τελειώσει.

Ρόζα, 3η απόπειρα

Είμαι 63 ετών και ερωτευμένη.
Η φίλη μου κι εγώ κάνουμε ένα μικρό ταξίδι στο Χαρτς.
Στο Όστεροδε, βλέπω μια ροζ μπλούζα στη βιτρίνα ενός καταστήματος.
Μια ωραία απόχρωση του ροζ — τρέχω μέσα στο κατάστημα, υπέροχα, η μπλούζα μου ταιριάζει!
Η φίλη μου γουρλώνει τα μάτια.
Στο Μπαντ Ζάχσα, ένα σουτιέν κρέμεται έξω από ένα κατάστημα εσωρούχων — σκούρο κόκκινο/ροζ
. Τρέχω πάλι μέσα στο κατάστημα — το σουτιέν μου κάνει — υπέροχα!
«Δεν θα ξαναπάω ταξίδι μαζί σου αν συνεχιστεί αυτό», γρυλίζει η φίλη μου.

Συμπέρασμα: Ποτέ μην τα παρατάς.
Επιτυχία. Με ή παρά το ροζ.
Το μήνυμα πέρασε.

Γκαμπριέλε Ζίγκλερ, 25.2.2

(Αυτό το κείμενο γράφτηκε κατά τη διάρκεια μιας ομάδας βιογραφικής γραφής που διοργάνωσε η FAGö)

